

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]
blevet udført, der kan siges at være til det omtalte Formaal. Hvis det er gørligt og man i Amdsudvalget og Ministeriet mener, at det er forsvarligt, vil jeg ikke paa Forhaand anse det for udelukket, men man maa forstaa, at det naturligvis er meget lettere at dokumentere, at Udgifter til fremmed Arbejdskraft har været anvendt til disse Bygningers Opførelse, end med Hensyn til Udgifter til Arbejdskraft, som leveres af Arbejdere, der hører til paa Gaarden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 33 af 26. Februar 1937 om Grundforbedring.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 61).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at udvide den bestaaende Lov, en Lov, som jeg tror man fra alle Sider er enig om har haft en overordentlig stor og gavnlig Indflydelse med Hensyn til de Formaal, der her er Tale om, nemlig Loven om Grundforbedring.

Jeg skal lige nævne de vigtigste af de Ændringer, der foreslaas indført.

For det første bestemmes det i § 1 og i senere Paragraffer, at man ogsaa kan anvende Bestemmelserne om Laan og Tilskud for Skoves Vedkommende. Tidligere drejede det sig kun om egentlig Landbrugsjord og ikke om Grundforbedring af Skove. Man har imidlertid ment, at der ogsaa er store Skovarealer, som trænger til Grundforbedring, og har derfor fundet det rimeligt, at Skove nu ogsaa inddrages under denne Lovgivning.

I § 2 indføres der forskellige Udvidelser,

som skal lette Arbejdet for Kommissionerne saaledes, at Arbejdet hurtigere kan fremmes. Der indføres i § 2, 2det Stykke, det nye, at hvis der er visse Vanskeligheder med Hensyn til Afstaaelse af de nødvendige Jorder, Stæmmeværker o. lign., kan Afvandskommissionen, hvis man ikke kan opnaa en Ordning ved mindelig Overenskomst, gaa til Ekspropriation af disse Arealer. Ligeledes kan man foretage Ekspropriation, hvor det er nødvendigt at faa tilvejebragt en hensigtsmæssig Arealomskiftning, og hvor det er nødvendigt at faa Adgangsveje til de paagældende grundforbedrede Arealer, selvfølgelig i alle Tilfælde kun mod fuld Erstatning efter de almindeligt gældende Regler, og efter at man har gjort Forsøg paa at opnaa en Ordning ved Overenskomst med Parterne.

I § 3 indføres der ogsaa noget nyt: For det første, at man foruden til Rør og andet ogsaa kan faa Tilskud til Faskiner og til de Udgifter, det medfører, at man benytter Gravemaskiner. Det gælder dog kun, hvor det er en absolut Nødvendighed at bruge disse Maskiner, fordi man ikke kan bruge Haandkraft, og hvor det, at man ikke betalte Tilskud til Gravemaskinens Anvendelse, vilde betyde, at selve Arbejdet saa ikke kunde gennemføres, fordi det blev for kostbart. I saadanne Tilfælde foreslaas det, at der kan gives et Tilskud af ikke over 50 pCt. af de Udgifter, der medgaar ved Anvendelsen af Gravemaskiner.

§ 3, Stk. 3, indfører ligeledes noget nyt. Der staar her:

„Tilskud efter foranstaaende Regler kan endvidere ydes til Istandsættelse og Udjævning af Grusgrave, Lergrave o. lign., for saa vidt der herved tilvejebringes en Grundforbedring.“

Endvidere indføres som nyt noget, man i sin Tid har haft, men efterhaanden var gaaet bort fra, fordi man mente, Arbejdet kunde foregaa forsvarligt uden disse Bestemmelser. Bestemmelserne findes i § 5 og senere Paragraffer og gaar ud paa, at der ved Siden af den private Laangivning og Statens Tilskud til Arbejders Gennemførelse nu ogsaa kan gives Laan fra Statens Side for at fremme Arbejderne mest muligt. Det foreslaas, at disse Laan i de enkelte Tilfælde maa udgøre indtil 6 000 Kr. og i særlige Tilfælde 8 000 Kr. Da vi tidligere